

continentiæ restringere, vt subiectionum vitia valeat sine rubore perstringere, & corrigere, & per experientiam sanare. Deinde vt prudentia & discretione decorentur, indigent, quatinus sciant, quid, quando, & quomodo cuncta debeant disponere. Tertio studeant possidere iustitiam, per quam absque personarum acceptione vnique tribuant quod suum est. Postremo vt caritate Dei & proximi ardeant, necessarium est, vt nec pro dulcedine contemplationis proximo ministrare negligat, nec pro vtilitate proximi Deo per contemplationem vacare postponant. His fructibus, hisque virtutum laboribus referti praesidentes pertingunt ad perfectionem. Aliis vero quatuor virtutibus ornari debent certantes in subiectionis stadio, si ad culmen perfectionis satagunt peruenire. Nam ante omnia discant per patientie virtutem immisissas tentationes, illata conuitia, & proximorum errata aequanimiter tolerare. Deinde voluntate propriam & sensum potestatiue per obedientiam retundere. Subsequenter contendant mentem & affectum virtute spei ad caelestia erigere. Vltimo hoc non ignorent, absque dubietate illos adepturos esse hic perfectionem, & in caelis aeternam gloriam, si strenue per virtutem perseverantia omnes labores & cunctos contrarios euentus gaudenter tulerint. Hac est subiectionum regula sub compendio. Quiescentes autem, quorum studia semper debent vnioni diuinæ bonitatis per internam exercitationem intendere, si & ipsi concupiscunt ad perfectionem sui status attingere, vt nutiantur necesse est reliquis quatuor virtutum fructibus. Primo namque vt abrenunciet per pauperatatem voluntariam omnibus temporalibus vsu & affectu. Subsequenter gula appetitum per virtutem sobrietatis restringant. Postea vtroque composito homine in profunda Dei & sui cognitione per humilitatem se collocent, vt opificis aeterni munera absque sui praediuicio recipere queat. De quo gradu fiducialiter, & iucunda mente ad virtutum matrem, sanctam videlicet orationem, alacri festinatione transcendant, in qua tanto vehementius proficiunt, quanto in peragendis & conseruandis quæ Dei sunt, sollicitiores existunt. Perueniunt hi ad contemplationem & Dei vnionem, quæ omnium donorum in quiescentibus gerit prerogatiuam. Isti sunt fructus ligni vitæ. Hi nempe sunt sub breuitate distincti gradus virtutum, quos in cordibus suis disponunt, qui Deo placere student & desiderant. De istis enim virtutibus latius infra dicetur. Et primo de ipso ligno, scilicet de dono timoris, deinde de fide, quam radicem huius esse posuimus. In fine de ipsis virtutibus sigillatim fiet tractatus, quæ sub appellatione fructuum ipsius ligni supra memoratæ sunt. Immitte ergo o caelestis amor, o indeficiens fons voluptatis aeternæ, radios almae sapientiae tuæ in cor serui tui, quem vtcunq; perfudisti intima caritate. Illustra oro domine intellectum meum, vt valeam duce gratia tua referare supradictarum precum virtutum, effectus, & perfectiones, quatinus deus legentibus forma profectus spiritualis, & laudis tuæ additamentum. Ad hoc enim condidisti nos Deus noster, gaudium, & fortitudo nostra, vt agrum cordis nostri excolamus, diligenti cura de ipso eradica-

tua caritatis, ac per hoc iuge medulatimque sacrificium tibi offeramus regis secularum, sicque actu & affectu imitemur beatorum spiritus, qui sine cessatione tua promunt maiestati dignas laudes, de quibus dicitur, Beati qui habitant in domo tua domine, in seculum seculi laudabunt te. Sed quoniam clementis simis domine exprobasti & improbasti per sanctum Prophetam tuum peccatorem assumptem & proferentem iustitias tuas per os suum, oro dulcedinem bonitatis tuæ, vt digneris mundare cor & labia mea, quatinus pura conscientia & absque pudore annuntiare valeam verba sancta tua, tam pro tua magnificentia gloria, quam pro legentium vtilitate. Quia non nobis Domine, sed tibi & tuis propter te viuere debemus, qui es omnium donorum elargitor munificus, & per secula benedictus.

Psal. 83.

EXHORTATIO AD AUDIENDA QVAE DICEN-

cenda sunt de timore domini,
& de ipsius timoris descriptionibus.

C A P. I.

Mnes sitientes venite ad aquas diuine sapientiae, & qui proficiendi in virtutibus zelum habetis, aurem praebete, properate absque cunctatione, intelligite quæ dicuntur, & opere complere satagite. Videte opera domini, & quanta pro mortalibus fecerit, animaduertite. Spiritualem placuit paradysum sanguine suo, lignum vite placuit in eam, viam virtutum stravit ad patriam exemplo suo, ianuam caeli certatibus patefecit. Omnibus patet ingredi volentibus. Nulla ætas, neuter excludit sexus. Dominus omnium omnibus omnia communia fecit. Neminem perire patitur accedentem ad se. Quis igitur se poterit excusare, quis dissimulare audebit, aut sine tremore contradicere valebit. Donis namque suis conuincit nos, promissis suis ligat nos, ac minis suis terret nos. Stat ipsa incarnata sapientia, dat in plateis latissime caritatis voces suas, & ait. Viquequo paruuli diligitis infantiam, & stulti ea quæ sibi noxia sunt cupiunt, & imprudentes odibunt sapientiam. Conuertimini ad corruptionem meam. En proferam vobis spiritum meum, & ostendam verba mea. Qui enim me audierit, absque terrore erit, & abundantia perfruetur, malorum timore sublato. Venite (inquit) filii, venite, & audite me, quia timorem domini docebo vos. Non cursis siderum, non rerum naturas, neque caelorum secreta, sed domini timorem docebo vos. Horum scientia sine timore inflat, timor autem domini absque scientia illorum saluat. Beatus namque vir, non qui multa nouit, sed qui dominum timet, & in mandatis eius vult nimis. Quoniam potens erit in terra nomen eius, gloria quoque & diuitia in domo eius, & iustitia eius manet in seculum seculi. Vtilis plane est timor domini, & cum sollicitudine inquirendus. Qui enim sine ipso fuerit, non poterit iustificari. Non aliunde debuit ipsa sapien-

Proue. I.

Psal. 33.